

[Jens Thomsen.]

de kommunale Fordele, de har de forskellige Steder, f. Eks. billig Gas og Elektricitet og den Slags Ting.

Det ærede Medlem Hr. Nøhr udtalte, at det foreliggende Forslag i Virkeligheden betyder det samme som, at Udgifterne overføres til Staten. Hvis det er Tilfældet, vil jeg sige: Ja, men hvorfor i al Verden vil man saa ikke gøre Forslaget langt mere enkelt og overføre Udgifterne direkte til Staten, som Venstres Ændringsforslag jo i Virkeligheden tilsigter! Men det forekommer mig ogsaa, at den ærede Ordfører for de Radikale her gjorde sig skyldig i en vis Selvmodsigelse, for et Øjeblik efter at han havde sagt, at det betyder det samme som at overføre Udgifterne til Staten, sagde han, at Venstres Ændringsforslag betyder ganske nye Principper i Forhold til det foreliggende Forslag. Det ærede Medlem udtalte ogsaa om Venstres Ændringsforslag, at det gik ud paa ensidigt at give Ejendomsbesidderne Fordelen. Mon vi ikke her er ved Kærnepunktet i Spørgsmaalet? Det er netop Ejendomsbesidderne, navnlig de Ejendomsbesiddere ude paa Landet, som alle erken- der behandles saa uretfærdigt i Øjeblikket, man for enhver Pris vil undgaa at give en rimelig Fordel, saaledes som Venstres Ændringsforslag betinger.

Ud fra disse Betragtninger vil jeg saa indtrængende som muligt henstille til Regeringspartierne at se Tiden an og afvente Skattekommissionens Arbejde for at faa Problemet løst til Bunds, hvilket Udvalgets Ordfører her i Dag udtalte, at det foreliggende Lovforslag ikke gør.

Gregersen: Forslaget om en fælleskommunal Udligning er Udtryk for den Erkendelse, at de Byrder, det offentlige efterhaanden har paalignet Borgerne, visse Steder nærmer sig Grænsen for det, der overhovedet kan bæres. Den rationelle Løsning paa dette Omraade vilde være at lette Byrderne, det vil sige begrænse det offentliges Virksomhed og de dermed forbundne Omkostninger. Denne Tankegang er desværre ikke i Vækst herinde og har ikke været det i dette Aarhundrede, tværtimod. Det eneste sikre, man har kunnet sige forud for et Regeringsskifte, er dette, at Skiftet vilde betyde nye Skatter og nye Laan.

Det gælder ogsaa denne Regering. Ogsaa denne Regerings Chef, den høj-ærede Statsminister Hr. Stauning, havde ved sin Tiltrædelse med god Samvittighed kunnet bruge den klassiske Vending: Min Lillefinger er tykkere end min Forgæn-

gers Lænd; har han lagt tunge Byrder paa jer, vil jeg gøre dem endnu tungere; har han tugtet jer med Svøber, vil jeg tugte jer med Skorpioner. Man spørger allerede nu, hvad denne Vinters Arbejde her paa Rigsdagen vil komme til at koste den danske Befolkning. Hvor store vil de Byrder, man lægger paa den i denne Omgang, blive, og skal Regningen præsenteres i Form af Veksler, altsaa Laan paa Fremtiden, eller skal den dækkes straks?

For de Partier, der mener, at vi maa lade rulle videre — det vil sige: lade det offentlige ordne, kontrollere og finansiere paa alle Omraader —, er det naturligt, at Byrderne vokser, og det er ogsaa naturligt, at Problemet: en Udligning af de uensartede kommunale Byrder, maa opstaa. Vi er Modstandere af, at Staten og Kommunerne skal overtage saa mange Ting, der bedre og billigere kunde ordnes privat. Vi er Modstandere af det nuværende Skattesystem; men der er jo ikke megen Udsigt til, at der skal ske en Vending til det bedre.

Vi forstaar, at de Partier, der holder paa dette System, nu ogsaa maa gaa ind for en Udligning af de uensartede kommunale Byrder; vi beklager blot, at Regeringspartierne i en ny Skattelov har foreslaaet Skatter efter et Princip, de tidligere paa det skarpeste har fordømt — jeg henviser her til Udtalelser om Ejendomsskylden, som jeg citerede ved første Behandling, Udtalelser, fremsat af den tidligere radikale Ordfører Hr. Henning- sen, og af de socialdemokratiske og radikale Udvalgsmedlemmer i Betænkningen om kommunale Ejendomsskatter i 1925. Nu er disse Partier blevet Flertal ogsaa i Landstinget. Hvorfor da forelægge og fastholde et Forslag om nye Skatter paa et Grundlag, der tidligere er bekæmpet og betegnet som et af de daarligste Skattegrundlag, der overhovedet findes? Hvilken fornuftig Mening er der i, at Regeringen nu, da den har faaet Flertal i begge Ting, fremsætter et nyt Forslag om ny Ejendomsskyld paa „det daarligste Skattegrundlag, der overhovedet findes“? Vi beklager, at Regeringen paa dette Punkt svigter sine Skatteideal; men vi udtaler paa ny Haabet om, at den Skattekommission, som kommer, vil finde retfærdigere Former for offentlige Indtægter, og vi vil, som jeg tidligere har sagt, ikke modsætte os Regeringens Udligningsforslag indtil da.

Dette Lovforslag vil ikke komme til at betyde saa overordentlig meget. En Ud-